

Η Ημέρα των Ατόμων με Αναπηρία στις 3 Δεκεμβρίου πλησιάζει και πάλι, στη σκιά της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης της πατρίδας μας, αλλά και στη λάμψη των επερχόμενων Χριστουγέννων.

Αλήθεια πόσο δύσκολο είναι να ζει κάποιος αυτή την εποχή του φόβου και του δισταγμού, όντας ή ούσα ανάπηρος ή έχοντας την ευθύνη ανάπηρων συνοικούντων και ιδίως παιδιών...

Ο ενήλικος με αναπηρία χρειάζεται ο σίγουρα την υποστήριξη του κράτους και του κοινωνικού συνόλου, αλλά ένα παιδί που είναι σε φάση αποκατάστασης των δυσκολιών του, χρειάζεται αυτή την υποστήριξη πολύ περισσότερο.

Στην περιοχή μας η ΕΛΕΠΑΠ Βόλου έχει αναλάβει το σωτήριο έργο της αποκατάστασης των παιδιών με αναπηρία, εδώ και αρκετά χρόνια. Οι εργαζόμενοι επαγγελματίες (εργοθεραπευτές, φυσιοθεραπευτές, λογοθεραπευτές, ειδικό βοηθητικό προσωπικό), η Διοικούσα Επιτροπή της ΕΛΕΠΑΠ, η πρόεδρος της Διοικούσας και η διευθύντρια, μάχονται καθημερινά και άοκνα για να αποκατασταθούν οι δυσκολίες των παιδιών. Σκοπός αυτών των αποκαταστασιακών δράσεων είναι η βελτίωση της λειτουργικότητας και της ψυχοκοινωνικής οντότητας των παιδιών. Στηρίζουν τις οικογένειες των παιδιών και το κυριότερο συνεχίζουν να εργάζο-

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ατόμων με Αναπηρία

Η στήριξη της ΕΛΕΠΑΠ Βόλου

νται με την ίδια καλή διάθεση, φαντασία και ενεργητικότητα, προσπερνώντας το γεγονός που δύσκολα εργαζόμενος μπορεί να προσπεράσει...

Αλήθεια ποιος από εμάς θα εργαζόταν χωρίς να πληρώνεται; Όλοι έχουμε υποστεί μειώσεις μισθών και αγωνιζόμαστε να τα καταφέρουμε, έστω και με πενιχρό εισόδημα. Γι' αυτούς τους ανθρώπους από το Μάρτιο του 2012 δεν υπάρχει εισόδημα και αυτό είναι πραγματικά εφιαλτικό. Το δικαίωμα της αμειβόμενης εργασίας είναι δικαίωμα αναφαίρετο και κατοχυρωμένο από υπάρξεις του ανθρώπου.

Αν λάβουμε υπόψη μας ότι το πλαίσιο εργασίας και η προσφορά σε ανάπηρα άτομα και στις οικογένειές τους, φθείρει τους επαγγελματίες αυτούς, μπορούμε να αντιληφθούμε τα προβλήματα που προκύπτουν υπό αυτές τις συνθήκες.

Έχοντας υπηρετήσει ως φιλόλογος ειδικής αγωγής στο Κέντρο Ψυχικής Υγείας Βόλου και σε Σχολεία Ειδικής Αγωγής 25 και πλέον χρόνια και ως μητέρα δύο ενήλικων τυπικών παιδιών και ενός τρίχρονου πολυανάπηρου παιδιού, θεωρώ ότι μπορώ να εκφράσω την ταπεινή μου άποψη,

όπως και τους φόβους μου για το μέλλον της ΕΛΕΠΑΠ.

Ας μη μας τρομάζει μόνο η οικονομική κρίση και η έλλειψη ρευστότητας του χρήματος που λένε και ξαναλένε οι πολιτικοί, οι οικονομικοί αναλυτές και τόσοι άλλοι... Ας μας τρομάζει η πιθανότητα να σταματήσει η λειτουργία της ΕΛΕΠΑΠ Βόλου και κατ' επέκταση η σημαντικότερη προσφορά της στα παιδιά με αναπηρία που ζουν ανάμεσά μας. Ο Φανούρης μας που παρακολουθείται από διέτις από τη συγκεκριμένη δομή και από το Σεπτέμβριο του 2012, δέχεται ολοκληρωμένο πρόγραμμα αποκατάστασης των σοβαρών προβλημάτων του, ανταποκρίνεται πολύ καλά και μας γεμίζει χαρά και ελπίδα. Ο Φανούρης δεν είναι ο μόνος που βελτιώθηκε και θα βελτιώνεται από τις θεραπείες του. Υπάρχουν και άλλα 50 ανήλικα και ενήλικα άτομα με αναπηρία που δεν πρέπει να σταματήσουν τις θεραπείες τους. Ας δείξουμε λοιπόν, καθώς η Γέννηση του Θεανθρώπου πλησιάζει, ότι μπορεί να έχουμε χάσει χρήματα, αλλά ότι δεν έχουμε χάσει την ανθρωπιά και την ελπίδα ότι ο κόσμος αυτός μπορεί και πρέπει να γίνει καλύτε-

ρος.

Την Κυριακή 2 Δεκεμβρίου 2012 στο κτίριο της Εξωραϊστικής Λέσχης στο Βόλο (Πολυμέρη με Ι. Καρτάλη), από τις 11 το πρωί έως τις 8 το απόγευμα, θα πραγματοποιηθεί Χριστουγεννιάτικη Εορταγορά. Τα αντικείμενα κατασκευάστηκαν από τους εργαζόμενους, από τα ίδια τα μέλη και την πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής της ΕΛΕΠΑΠ. Πραγματικά είναι εξαιρετικά, χειροποίητα και το σημαντικότερο είναι πως τα έσοδα θα διατεθούν για τη λειτουργία της.

Όσοι από εμάς μπορούμε να στηρίξουμε οικονομικά την ΕΛΕΠΑΠ, ας το κάνουμε τώρα. Μπορεί να μην υπάρχει δίπλα μας, στην οικογένειά μας ανάπηρο άτομο, αλλά υπάρχουν παντού. Χαμογελούν, προσπαθούν, δυσκολεύονται, απογοητεύονται, χαίρονται και ας μην τα βλέπουμε εμείς. Υπάρχουν, και η Πολιτεία μέσα στη δίνη των προβλημάτων της ίσως δεν μπορεί να σταθεί δίπλα τους όπως πρέπει...

Υπάρχουμε όμως εμείς, γιατί και εμείς είμαστε κράτος, έχουμε δηλαδή δύναμη... Σε έναν ολόκληρο Βόλο και στα περίχωρά του σαφώς θα υπάρχουν άνθρω-

ποι που όχι μόνο μπορούν να στηρίξουν τη Χριστουγεννιάτικη Εορταγορά, αλλά μπορούν να στηρίξουν οικονομικά τις δράσεις της ΕΛΕΠΑΠ. Μακάρι να το κάνουν, γιατί τα χρήματά τους θα πιάσουν τόπο...

Θα βοηθήσουν κάποιο παιδί να μιλήσει, να περπατήσει, να ζήσει με όσο το δυνατόν λιγότερες δυσκολίες.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω από την καρδιά μου την πρόεδρο της Διοικούσας Επιτροπής, τη διευθύντρια της ΕΛΕΠΑΠ και όλους τους επαγγελματίες της δομής αυτής. Όχι μόνο για το έργο που προσφέρουν στο παιδί μας, αλλά για την προσφορά τους στην αναπηρία γενικότερα. Δεν είναι μόνο το μυαλό τους ανοικτό, αλλά και η καρδιά τους... Πραγματικά απορώ με το θάρρος τους να συνεχίζουν, να προσπαθούν να κρατηθεί ανοικτή η πόρτα της ΕΛΕΠΑΠ. Μόνοι τους δεν ξέρω αν θα τα καταφέρουν. Όλοι μαζί μπορούμε όμως!

Ματούλα Νάνου-Ζήση,
φιλόλογος-ειδική παιδαγωγός
MSc Διοίκησης
της Εκπαίδευσης